

ת"פ 52204/12/21 - מדינת ישראל ע"י נגד מרדכי נתנאל אואקנין

בית משפט השלום בבאר שבע
ת"פ 52204-12-21 מדינת ישראל נ' אואקנין

לפני
בעניין: כבוד השופט אריה דורני-דורון
המאשימה
נגד
הנאשם
מדינת ישראל ע"י ב"כ עוה"ד זוהר נאור
מרדכי נתנאל אואקנין
ע"י ב"כ עו"ד עמית דוישטר

גזר דין

רקע:

1. הנאשם, הורשע על-יסוד הודאתו בעובדות כתב האישום המתוקן, בביצוע עבירה של החזקת סמים שלא לצריכה עצמית לפי סעיפים 7(א)+ג) בפקודת הסמים המסוכנים (נ"ח) תשל"ג-1973.
2. בהתאם לעובדות כתב האישום המתוקן, הנאשם, במועדים הרלוונטיים לכתב האישום היה נתון במשמורת שב"ס. בין התאריכים 26.2.19-27.12.19 שהה הנאשם בחופשה מבית הסוהר ולאחר חזרתו מחופשתו, ביום 27.02.19, סמוך לשעה 11:53, במכלול הקליטה שבבית הסוהר "אלה" החזיק הנאשם ב70 טבליות של סם מסוכן מסוג בופרנופין שנפלטו מגופו בצואה, החזקת הסם בגופו הייתה שלא לצריכתו העצמית ושלא כדין.

תמצית תסקירי שירות המבחן:

3. בתסקיר מיום 23.4.23, סקר שירות המבחן אורחות חיי הנאשם, עובר ולאחר הגשת כתב האישום נגדו. סקירה זו, כללה מצבו המשפחתי, התעסוקתי, ההשכלתי תוך התייחסות לעברו הפלילי וכן לשירותו הצבאי החלקי. הנאשם היה בהליך טיפולי בהוסטל בירושלים מטעם הרשות לשיקום האסיר, הוא השתתף בתכנית למשך 16 חודשיים וערך שינויים משמעותיים בחייו בעקבות ההליך הטיפולי. הוא סיים את ההליך הטיפולי בהוסטל לפני הזמן בעקבות חשדות שעלו כנגדו על רקע מציאת סמים בהוסטל.
4. העולה מהתסקיר מגיל צעיר החל הנאשם לצרוך סמים ואהב את השפעת הסם על מצב רוחו וכמקור להרגעה, במהלך מאסרו שקע בדיכאון, התמכר לסבוטקס ו כדי להשיג סם זה בבית הסוהר היה צריך לשלם ₪ 500 כאשר מחוץ לכותלי בית הסוהר העלות הינה 20 ₪ ולכן, במהלך החופשה השיג הסם, לדבריו לשימוש עצמי בלבד, בכדי שלא יאלץ לשלם סכום גבוה יותר.

5. עוד עולה כי הנאשם חבר לחברה שולית, התמכר לסמים, הורשע במספר רב של עבירות מגוונות וריצה עונשים משמעותיים בדמות מאסר ממושך, החליף מספר רב של מסגרות תעסוקתיות וכן תחומי עיסוק, דבר המעיד על חוסר יציבות גם בתחום הזה.

6. עם זאת, שירות המבחן התרשם כי מאז ביצע העבירה ועד היום, הנאשם שינה מסלול חייו הן בהתמדה בטיפול, חידוש הקשר עם בנו, לימוד אילוף כלבים והשקעה בהתפתחות אישית ומקצועית. המלצת שירות המבחן הייתה להטיל על הנאשם צו מבחן למשך שנה, שבמהלכו יפקחו אחר מתן בדיקות שתן, שיעידו על המשך ניקיונו של הנאשם מסמים. נוסף לאמור, המליץ שירות המבחן על הטלת צו של"צ בהיקף של 120 שעות. לטענתם, כניסתו למאסר עלולה להוריד לטמיון מאמציו והישגיו, ולאור זאת הם ממליצים על הארכת המאסר המותנה בעניינו.

7. בתסקיר מיום 17.08.23, במסגרת החלטה שיפוטית, הנאשם הוזמן לחמישה בדיקות שתן אשר נמצאו נקיות משרידי סם. שירות המבחן התרשם כי הנאשם מתאמץ לשמר את ההישגים הטיפוליים אליהם הגיע, נקי מסמים, מתפרנס בכוחות עצמו מעבודה, משכיר דירה ומשמש עבור בנו כאב משמעותי בחייו. לכן שירות המבחן שב וחזר על המלצתו כפי שהייתה בתסקיר מיום 23.4.23.

הראיות לעונש:

מטעם המאשימה הוגשו רישומו הפלילי של הנאשם (ת/1) וטיעוניה לעונש בכתב (ת/2).

מטעם הנאשם לא הוגשו ראיות לעונש.

תמצית טיעוני הצדדים:

טיעוני המאשימה:

8. המאשימה עמדה על הערכים המוגנים בהם פגע הנאשם וטענה כי מידת הפגיעה הינה משמעותית בשל החזקת סמים קשים בכמות גדולה, בנסיבות החזקה חמורות של הכנסת סמים לכלא, לדידה, יש לקבוע מתחם ענישה שינוע מ-10 חודשי מאסר ברף התחתון, ועד ל-20 חודשי מאסר ברף העליון. יש לקחת בחשבון את סוג הסם- סם מסוג בופרנורפין, כמות הסם שנתפסה עליו הגדולה פי כמה מכמות הנחשבת לצריכה עצמית, נסיבות ההחזקה- בגופו של הנאשם בעת ששב מחופשה קצרה אותה קיבל כאסיר. עוד ציינה כי מדובר בנאשם בעל פלילי רלוונטי, לחובת הנאשם הרשעות קודמות והוא ריצה 6 שנים בפועל, ובעת שהוא מרצה מאסר בתחום הסמים שב ומבצע עבירות סמים מסוג פשע.

9. המלצת שירות המבחן עומדת בסטייה משמעותית וחריגה ממתחם העונש ההולם בשל נסיבות מחמירות של הסלקת הסמים בגופו של הנאשם בתוך הכלא. נוסף לאמור, הנאשם לא סיים את ההליך הטיפולי כי עלו חשדות כנגדו על החזקת סמים. ב"כ המאשימה טענה כי נוכח נסיבות התסקיר תסכים לגזור את עונשו ברף הבינוני לצד רכיבי ענישה נלווים ועתרה לענישה של מאסר מותנה בן 12 חודשיים למשך 3 שנים שלא יעבור עבירות סמים מסוג

פשע, מאסר מותנה בן 6 חודשיים למשך 3 שנים שלא יעבור עבירות סמים מסוג עוון, פסילה בפועל לשיקול דעת ביהמ"ש, פסילה על תנאי, קנס מרתיע והתחייבות.

טיעוני ב"כ הנאשם:

10. ב"כ הנאשם, ביקש לאמץ המלצת שירות המבחן לצו של"צ בהיקף של 120 שעות, ואף הציע מספר שעות גדול יותר. ציין חלוף הזמן: העבירה התבצעה בפברואר 2019 וכתב האישום הוגש בסוף 2021. הנאשם שוחרר שחרור מוקדם למרות הגשת כתב האישום. עוד ציין כי היה בהוסטל וסיים השהות בו בהצלחה והחשד לגביו שם היה כללי ולא ספציפי. הפנה לפסיקה ממנה עולה כי יש לחרוג מהמתחם כשאדם מפגין מוטיבציה להשתקם, עובר גמילה מהתמכרות, מביע חרטה ומשתלב באופן מוצלח בהליך טיפולי.

11. עוד צוין, כי חלפו שנתיים ולא נפתחו כנגד הנאשם תיקים נוספים דבר המשמש כאינדיקציה לשינוי משמעותי בחייו, כפי ששירות המבחן התרשם.

12. הנאשם, הביע חרטה על מעשיו, ציין שהוא אב לילד. קיווה שביהמ"ש יראה את ההליך ההישרדותי שהוא עובר, והשינוי שחל בו מבין אדם שמכר בעבר סמים, וכיום הוא קם בבוקר לעבודה מסודרת, ומנסה לנהל אורח חיים תקין.

קביעת מתחם העונש ההולם:

13. מתחם העונש ההולם למעשה העבירה נקבע בהתאם לעיקרון ההלימה ולפיו נדרש יחס הולם בין חומרת מעשה העבירה בנסיבותיו ומידת האשם של הנאשם, לבין סוג ומידת העונש המוטל עליו. ביישום עיקרון ההלימה וקביעת מתחם העונש במקרה קונקרטי, בית המשפט יתחשב בשלושת אלה: הערך החברתי שנפגע ומידת הפגיעה בו; מדיניות הענישה הנוהגת; נסיבות הקשורות בביצוע העבירה.

14. הערכים המוגנים בעבירות סמים הם הגנה על בריאות הציבור, ועל שלומו הפיזי והנפשי מפני הנזקים הישירים והעקיפים הנגרמים עקב השימוש בסמים. חקיקת חוקי הסמים נועדה לעקור נגע הסמים מהשורש. ייצור, הפצה, סחר וכן שימוש בסמים טומנים בחובם פוטנציאל לנזק רחב, לא רק למעורבים הישירים בביצוע העבירות אלא לחברה כולה - צרכן הסמים, משפחתו, והנפגעים העקיפים מהפעילות העבריינית שנלווית פעמים רבות לעבירות הסמים.

15. נגזרות עבירה זו חולשות על תחומי החיים כולם, כמו גם המאבק והמלחמה מחויבת המציאות בנגע זה. ועדות כנסת, חקיקה לאורך השנים, ופוטנציאל האלימות בשל הכסף הקל הנקשר לעבירה זו מחייבים באותה מידה הגנה של ממש של החברה מפני עבירה זו והשלכותיה.

16. עבירות הסמים פוגעות גם בערכים מוגנים נוספים, שהנם שמירה על הביטחון הכללי של הציבור ועל רכושו, שכן הקשר בין שימוש בסמים לבין קשת רחבה של עבירות רכוש ואלימות הנו קשר ידוע וברור.

לעניין זה ראו ע"פ 972/11 **מדינת ישראל נגד יניב יונה** [פורסם במאגרים] (4.7.12) :

"את נגע הסמים יש לעקור מן השורש. ייצור, הפצה, סחר וכמובן גם שימוש בסמים - כל אלו מסבים נזק עצום. הנזק נגרם לא רק למעגל הסגור של המעורבים הישירים בביצוע העבירות, אלא גם לחברה בכללותה.."

17. אשר לחומרה המיוחדת והערכים המוגנים הספציפיים, הנוגעים לעבירות שעניינן החדרת סמים לתוך כותלי בית-סוהר, ראוי לצטט היגדיו הנורמטיביים של בית-המשפט העליון בע"פ 3244/22 **מדינת ישראל נ' אלירן ערן** (נבו 20.09.2022):

"חומרה של ממש נודעת אף לעבירות החדרת סמים וחומרים מסוכנים אסורים לבין כותלי בית הכלא, וביתר שאת, כשזו נעשית בידי סוהרים. אחוז משמעותי מהאסירים בבתי הכלא מרצים את עונשם בגין עבירות סמים ... וחלק ניכר מהאסירים מכורים לסמים בעודם בבית הכלא ... הברחת והחדרת חומרים מעין אלו לבתי הכלא פוגעת בהליך שיקומם של האסירים; משפיעה לרעה על הסדר והמשמעת הדרושים בבית הסוהר, באופן העלול לפגוע בזכויות האסירים עצמם ובאיכות החיים שלהם; מייצרת ומגבירה פשיעה בתוככי הכלא - ומחוצה לו; ומסכנת הלכה למעשה את הסוהרים והאסירים גם יחד"

מדיניות הענישה הנוהגת:

18. פסיקת בתי המשפט מלמדת, כי במקרים שונים נקבעו מתחמי ענישה במנעד מסוים, שאינו מושפע אך ורק ממשקל הסמים, אלא גם מהנסיבות שברקע להחזקה.

א. ברע"פ 10361/08 **זלוצבסקי נ' מדינת ישראל** (14.12.2008)-

הנאשם הורשע על פי הודאתו בביצוע עבירות החזקת סם שלא לצריכה עצמית, ניסיון לסחר בסם וקשירת קשר לביצוע פשע, בכך שניסה להבריא 3.2 גרם הרואין לאסיר הנמצא בכלא. בשים לב לקיומו של עבר פלילי מכביד, נגזרו על הנאשם 18 חודשי מאסר והופעלו 9 חודשי מאסר מותנה במצטבר. ערעורו של הנאשם נדחה, ובדחותו את בקשת הרשות לערעור, חזר בית-המשפט העליון על הצורך בהחמרת הענישה:

"המעשה בו הודה המערער הנו חמור, וההלכה הפסוקה קבעה לא אחת כי יש להחמיר בענישתם של עברייני סם, ומקל וחומר שיש לנהוג כך במי שמנסה להחזיר סמים אל תוך בתי-הכלא"

ב. בעפ"ג (מחוזי מרכז) 10121-05-22 **שווכי נ' מדינת ישראל** (לא פורסם, 8.3.23)

הנאשם הורשע על פי הודאתו בעבירת החזקת סם שלא לצריכה עצמית, בכך שבהיותו נתון תחת משמורת שב"ס, החזיק בתחתוניו 50 יחידות סם LSD. המתחם שנקבע נע בין 8 ל-20 חודשי מאסר בפועל. מדובר בהרשעה יחידה בעבירות הסמים, הגם שמדובר במי שנכנס ויוצא מבתי-הסוהר במרבית ימיו הבוגרים, נגזרו על הנאשם 12 חודשי מאסר

בפועל באופן מצטבר למאסרו הנוכחי. הערעור על גזר הדין נדחה.

ג. בת"פ (שלום טב') 9841-04-09 **מדינת ישראל נ' מזאוי** (נבו 18.11.2009)

הנאשם הורשע על פי הודאתו בעבירת החזקת סמים שלא לצריכה עצמית, בכך שהחזיק בכ-5 גרם חשיש בתוך כתלי בית-הסוהר. נקבע כי הנאשם קיבל הסמים לידיו מאת אחיו אשר הגיע לבקרו בבית-הכלא. בשים לב לעבר פלילי שכלל אך הרשעה אחת בעבירת אלימות, בית-משפט השלום גזר על הנאשם 12 חודשי מאסר, כך שמתוכם 8 חודשים הצטברו למאסר אותו ריצה באותה העת.

ד. בע"פ (מחוזי נצרת) 1277/06 **סחאר נ' מדינת ישראל** (24.10.2006) הנאשם הורשע בעבירת החזקת סמים שלא לצריכה עצמית, בכך שבזמן שהותו בבית הסוהר כאסיר, החזיק ב-12 גרם הרואין בתוך כתלי בית-הסוהר. בעל עבר פלילי נרחב, בית-משפט השלום גזר על הנאשם 18 חודשי מאסר שמתוכם 15 חודשים הצטברו למאסר אותו ריצה באותה העת. בית-המשפט המחוזי דחה הטענות לעניין חומרת הענישה.

ה. בת"פ (שלום ב"ש) 61368-05-19 **מדינת ישראל נ' חדידה** (19.7.23, לא פורסם) הנאשם הורשע בעבירת החזקת סמים שלא לצריכה עצמית, בכך שכשהביאו לו ציוד לבית הסוהר בהיותו אסיר הוסלקו בתוך מכנסיו שתי יחידות סם מסוכן מסוג בופרנורפין במשקל 10.0282 גרם. נגזר על הנאשם 16 חודשי מאסר בפועל אשר מתוכם 12 יצטברו במלואם לכל עונש אחר אותו מרצה הנאשם, מאסר מותנה וקנס כספי.

ו. בת"פ (נת') 16312-10-12 **מדינת ישראל נ' ואקים** (29.6.2016) הנאשם הורשע על פי הודאתו בשני כתבי אישום המייחסים לו עבירות של החזקת סמים בזמן ריצוי עונשו: הירואין במשקל 12.246 גרם נטו בעבירה זו הורשע בהחזקת סם שלא לצריכה עצמית וסם מסוכן מסוג בופרנורפין במשקל של 0.1099 גרם נטו שבעבירה זו הורשע בהחזקת סם לצריכה עצמית, נקבע מתם ענישה שנע בין 10-24 חודשי מאסר בפועל ונגזר על הנאשם 12 חודשי מאסר בפועל, הפעלת מאסר מותנה ומאסר מותנה.

ז. בת"פ (שלום ב"ש) 50474-02-21 **מדינת ישראל נ' ביטון** (05.03.2023) כבוד השופט רון סולקין קבע מתחם ענישה שינוע בין 12 ל-24 חודשי מאסר בפועל וגזר על הנאשם שהחזיק בכלא 60 גרם חשיש ו48 יחידות סם מסוכן מסוג בופרנורפין : 8 חודשי מאסר בפועל, מאסר מותנה, קנס בסך 3000 ₪, פסילת רישיון בפועל ועל תנאי.

הנסיבות הקשורות בביצוע העבירה

19. הנאשם החזיק בסם בכמות גדולה 70 כדורים של סמים כאמור בכתב האישום בו הודה. אין המדובר בכמות זניחה, אלא כמות המחמירה את נסיבות ביצוע העבירה.

20. הנאשם היה מודע לאיסור הפלילי והמוסרי שלצד העבירה, וזו נסיבה מחמירה.

21. התכנון שקדם לביצוע העבירה: ניסיון החדרת הסמים לבית-הסוהר בעניינינו מתוכנן היטב ומתוחכם, שכן מדובר בנאשם אשר החזיק 70 טבליות של סם שנפלטו מגופו בצואה. התעוזה מלמדת על האופי העברייני, ועל המסוכנות לחברה ביחס למי שגם בית הכלא אינו רמזור אדום עבורו.

22. מי שמכניס סמים לכלא אינו רואה את החוק לנגד עיניו. מי שמחזיק סמים בגופו, מבקש להונות את רשויות המדינה. מי שרואה את שלט הכניסה לכלא ועובר אותה משפחת עבירות בשלן בא בשערי הכלא, קורא דרור לביצוע עבירה זו, מעיד על זילות ולעג כלפי החוק ואוכפיו.

23. מדובר בסם מסוכן, מהסוגים החמורים הקיימים ולכן תחשב כנסיבה מחמירה יותר.

24. לא הוכח כי הנאשם לא היה מודע למעשיו, או לפסול בהם. נהפוך הוא, הנאשם הודה כי החזיק הסמים במודע מטעמים כספיים. נכון הוא כי הודאתו פועלת גם לטובתו כמי שחסך מזמנו של בית המשפט וקיבל על עצמו את הדין, אולם הימצאות הסמים בגופו וטיבם מעשה חמור הוא בראייתו של האינטרס הציבורי.

25. הנזק שהיה צפוי להיגרם מביצוע העבירה (פוטנציאל הנזק) בדגש על הכנסתו לבית הכלא שם סמים הם מצרך מבוקש ביותר, כאשר בעניינינו מדובר ב-70 טבליות של סם מסוג בופרנורפין סם ממשפחת האופיואידים, משמעותי ביותר.

26. מכל המפורט לעיל ולאחר ההתאמות הנדרשות ביחס לכמות הסם שנתפס ברשות הנאשם וסוגו, סבורני כי מתחם הענישה ההולם לעבירה אותה ביצע הנאשם בנסיבות המתוארות נע בין 10-20 חודשי מאסר בפועל, ובצמוד לכך מאסר על תנאי ורכיבי ענישה נוספים.

בחינת הנסיבות שאינן קשורות בביצוע העבירה:

27. מדובר בנאשם שהודה בכתב אישום מתוקן, חסך זמן שיפוטי ניכר וקיבל אחריות על מעשיו.

28. הנאשם שהה בהליך טיפולי במסגרת הוסטל בירושלים, והתמיד בו כ-16 מפגשים מתוך 21, חשוב לציין כי הנאשם התקדם בהליך טיפולי זה, אך סיים את המפגשים בשל חשדות שעלו על רקע מציאת סמים בהוסטל. נסיבה זו אינה פועלת לטובתו, כאשר חרב מונחת על צווארו.

29. לחובת הנאשם עבר פלילי מכביד הכולל 6 הרשעות, 5 מהם בעבירות הסמים. אין מדובר במעידה חד

פעמית של מי שהושפע נגרר ושגה, אלא במי שלחובתו עבר מכביד, ויתירה מכך ובעת ביצוע העבירה היה אסיר בעבירה של סחר בסמים, ונגזרו עליו 6 שנות מאסר.

30. חלוף הזמן: העבירה בוצעה ב-27.02.2019, כתב האישום הוגש ביום 15.12.21, כשנתיים ועשרה חודשיים לאחר מכן. לפיכך, סבורני, כי יש לשקול במקרה זה את חלוף הזמן במסגרת השיקולים לקולא.

31. לדברי ב"כ הנאשם, למרות שהוגש כתב אישום בשיהוי יחסי, שוחרר הנאשם בתום שני שליש מריצוי מאסרו, עובדה הפועלת לטובתו בהתייחס להתנהגותו הכללית בעת מאסרו.

32. כמבוקש, הנאשם עבר 5 בדיקות לאיתור שרידי סם, הנאשם מצוי בתהליך ובמסגרתו בדיקותיו נמצאו נקיות משרידי סם. הנאשם אב לילד קטין ומשלם עבורו מזונות.

שקלול האינטרסים לקולא ולחומרא :

33. במכלול השיקולים, נראה כי נסיבותיה של העבירה החמורה בהיותה מבוצעת ביודעין במתחם הכלא תוך הכנסת סמים מסוכנים לתוך מתחם הכלא, ע"י מי שעברו מכביד כל אלו מטים הכף לחומרה ואינם מאפשרים התייחסות מקלה שאינה עולה בקנה אחד עם "מלחמה בנגע הסמים".

34. כדי לשרש, להרתיע ולמנוע זילות באכיפת החוק בכל הנוגע לעיסוק בתחום הסמים, ובוודאי להכנסת סמים לתוככי בית הכלא, שאמור היה להיות גורם מרתיע במסגרת אכיפת החוק, אין בית-המשפט סבור, כי יש להטות את הכף למאסר בדמות עבודות שירות, בוודאי לא צו של"צ ואלו אינם מבטאים נכונה במכלול השיקולים והנסיבות את הנכון והראוי במקרה הספציפי הזה.

35. כיצד תבוא לידי ביטוי הרתעת אסירים אם הכנסת סמים או כל האסור לתוככי הכלא, אינה מסכנת את חופשתם, שחרורם לאורך זמן, פרנסתם, חירותם, טענותיהם לשיקום, הסיכוי לזכות בחמלתו של בית המשפט, שהרי לא נורא המקום הזה, כשעוברים בו ובמסגרתו עבירות, שיש בהן התרסה כלפי החוק ואוכפיו.

36. מנגד, עדיין כל מקרה לגופו וגם במקרה דנן, קיימים שיקולים לקולה ובכללם חלוף הזמן, המלצה שיקומית, ניקיון מספר בדיקות מסם, טענות למאמצים לשיקום, הודאה באשמה גם אם נתפס, כל אלו מאפשרים לבית-המשפט שלא למצות הדין עם הנאשם ולהציב את רף הענישה בשליש התחתון של המתחם, ולא ברף העליון שם מקומה בהעדר הנימוקים לקולה. רף עליון אינו קצה מתחם כדי ניהול משא ומתן תחת אימת הדין הקיצוני, אלא מדובר ברף ריאלי שאלמלא הנסיבות לקולה היה מקום להשיתו.

37. בית המשפט סבור, כי על רקע עברו המכביד ונסיבות העבירה בחומרתן, המלצת שירות המבחן לצו של"צ אינה הולמת את אותו אינטרס ציבורי לביטחון ושלומו של הציבור, מפני מבצעי עבירות סמים באופן חוזר ונשנה, כאשר גם מתקן הכלא הציבורי אינו מהווה גורם מרתיע. לאור האמור המאסר בפועל הגם שהוא לאחר שחרורו של המשיב ממאסר אחר מבטא נכונה את הכנסת הסמים לתוך הכלא לאחר השחרור לחופשה.

38. העובדה שהעבירה לא בוצעה אגב שימוש ברכב, איני מוצא מקום לקבוע רכיב של שלילת רישיון נהיגה בפועל. מנגד, אני מורה על שלילת רישיון הנהיגה של הנאשם, שלילה על תנאי. למסקנה זו הגעתי גם בשל המגמה לאפשר למשיב להיערך להמשך שיקומו במסלול חייו, במציאת עבודה ולהקל לאחר מאסרו על פתיחתו דף חדש בחייו.

39. לעניין רכיב הקנס הכספי בכל הנוגע לעבירות הסמים ונגזרותיהם תוך שמירת האיזון בין סכום הקנס בפועל להיערכותו של המשיב לשיקום חייו עם סיום מאסרו, ומנגד התחייבות משמעותית יותר שלא לשוב ולסכן עצמו, את משפחתו ואת החברה כולה בעבירות הסמים נקבעו הסכומים שלא במדרג הגבוה במיוחד.
40. חופשה היא מתן אמון באסיר. חופשה המסתיימת בהכנסת סמים בכלא מלמדת על אובדן אמון זה, ופגיעה במוסד החופשה, שהיא נשמת אפו של אסיר בכלא. הפגיעה היא בכלל, והאינטרס הציבורי מחייב בהירות בענישה. מנעדים שאינם ברורים משווקים בקרב אסירים ובלדרי הסמים, כהרמת ידיים של רשויות האכיפה, החברה והמדינה. טרם הגענו לעת הזו, שמלאה הארץ סמים ודמים כבמדינות בהן אפסה כל תקווה.
41. מושכות הרסן בידי בית המשפט, גם אם רחוק עד מאד התסקיר בהעדר משקל לאינטרס הציבורי. סמים אל תוכי הכלא בצואתם של אסירים מחופשתם, אינה גזירת שמיים. סוהרים צריכים לדעת שבתי המשפט בוטחים במאמציהם להבטיח מקום שניתן לחיות בו לריצוי עונש חיים מוגנים. גזירת הדין אל לה לרחף בחלל אשליית השיקום, מקום שהעובדות זועקות למעשה הונאה וחובת ההגנה, גם במעשה ותעוזתו וגם בהפסקת רצף תקופת "שיקומו" ב"הוסטל" באותו חשד. הנאשם ריצה מאסר של סחר בסמים הצליח ליצור מצג של אסיר הראוי לחופשתו. 70 כדורי הסמים המסוכנים בגופו מחופשתו, משיבים אותו שוב להרחקתו;
42. הרתעת הרבים משימוש בגופם להעברת סמים אינה יכולה להסתפק בציטוט פסקי דין של בית המשפט העליון וסטייה מתכלית כל מסר והיגד הקורא למעש. גופו של אדם היום יכול לשמש בנק סמים מרצונו ומחר יהא שליח בעל כורחו. הסיכון גם לחייו של אדם בגופו מוחזקים סמים וכבר עלה זה כדי סכנת חיים, מחייב הרתעה כפולה, רשויות הכלא אינן צריכות לבצע פעולות תכופות לבדיקות דחופות תוך פגיעה בניהול שגרת מאסר, רק משום שצרכי היחיד בעבירתו גברו על צרכי הרבים לשיקום בתוך מתקני הכליאה. מי שמבקש לשלם חובו לחברה לא יכול לעשות כן, ביצירת חוב חדש בהונאתה. נותר חוב שפרעונו הוא במקום בו בוצע.
43. עבירות הסמים כרוכות וקשורות ברווח קל. גם במקרה דנן עולה מהתסקיר מפיו של הנאשם עצמו, כי כדורי הסמים עולים מחוץ לכלא 20 ₪ כל כדור ובתוך הכלא 500 ₪ כל כדור. דהיינו, במסגרת ההחזקה שלא לשימוש עצמי של 70 כדורי סם מסוכן בתוך הכלא, הרי ערכם הכספי מגיע כדי 35,000 ₪. הרכיב הכספי שבענישה אמור היה להיות משמעותי ביותר, אלא שדווקא הנימוקים שהובאו לטובת הנאשם, מאפשרות בנסיבות כי מקץ מאסרו הנגזר בזה לא יידרש לשעבד את עתידו שוב לעולם הסמים והרווחים הקלים הקורצים ממנו, כדי לשלם קנס כספי גדול בהרבה מהנפסק בזה.
44. נגע הסמים מחייב ענישה מחמירה, הרחובות איבדו דרך, האכיפה מבקשת כלים בריבוי התיקים לסוגיהם. אם רק במלל עסקינן, אאלם דום, ואם בהגנה על החיים, על אסירים, סוהרים, תושבי הערים ומשפחותיהם ועל כלל המעגלים, יחתום בזה קולמוסי על חודשי המאסר בפועל בחומרתו, גם אם משיקולי האיזון אינו ברף הענישה העליון, בהתקיים החובה להטות הכף כלפי האינטרס הציבורי ולהעניק משקל לשיקום האמון בהרתעת הרבים, כי מלאה הארץ סמים.
45. לאחר ששקלתי מכלול השיקולים, לחומרה ולקולא, גוזר אני על הנאשם העונשים הבאים:

6 חודשי

ב.

מאסר על תנאי, לתקופה של 3 שנים מהיום, שלא יעבור כל עברה מסוג עוון מתוך פקודת הסמים המסוכנים [נוסח חדש], תשל"ג-1973.

12 חודשי

ג.

מאסר על תנאי, לתקופה של 3 שנים מהיום, שלא יעבור כל עברה מסוג פשע מתוך פקודת הסמים המסוכנים [נוסח חדש], תשל"ג-1973.

אני מורה

ד.

בזאת על פסילת רישיון הנהיגה של הנאשם, פסילה על תנאי בת 6 חודשים למשך 3 שנים, והתנאי שלא יעבור הנאשם כל עבירה לפי פקודת הסמים המסוכנים.

הנאשם

ה.

יצהיר בהתאם לתקנות העונשין (התחייבות להימנע מעבירה), התש"ף-2019, על התחייבות כספית שלא לעבור כל עבירה על פי פקודת הסמים המסוכנים. ההתחייבות תהא לתקופה של שלוש שנים מהיום ובסך של 8000 ₪ ההתחייבות תוצהר לפרוטוקול.

קנס כספי

ו.

בסך 4,000 ₪ או 30 ימי מאסר תמורתו. הקנס ישולם ב-5

תשלומים חודשיים שווים ורצופים, החל מיום 10.3.25 יום ובמשך כל 10 לחודש שלאחריו. לא ישולם אחד התשלומים במועדו, תעמוד כל היתרה לפירעון מידי ויתווספו תוספות פיגור כחוק, וזאת מעבר לזכותה של המאשימה לבקש הפעלת מאסר חלף הקנס.

את הקנס ניתן לשלם באחת מהדרכים הבאות:

• תשלום בכרטיס אשראי באמצעות האתר המקוון של רשות האכיפה והגבייה בכתובת: [Hyperlink Removed](#).

• תשלום בשירות עצמי באמצעות מוקד שירות טלפוני של מרכז הגבייה, בטלפון שמספרו 073-205-5000, או *35592.

• תשלום במזומן בכל סניף של בנק הדואר, בהצגת תעודת זהות בלבד (אין צורך בהצגת שוברי תשלום).

הסמים המסוכנים מושא תיק זה יושמדו בחלוף תקופת הערעור.

זכות ערעור כחוק.

**ניתן היום, ב' טבת תשפ"ד, 14
דצמבר 2023, בנוכחות הצדדים.
אריה דורני-דורון, שופט**